

Effect deelgeschilprocedure veel groter dan zichtbaar aan alleen het aantal uitspraken

*Mr. A.J. Van en mr. A.J. Akkermans**

1. Inleiding

Op 1 juli 2010 trad de Wet deelgeschilprocedure in werking. Een jaar later staan er zestig uitspraken op Rechtspraak.nl.¹ Dat zullen niet alle gedane uitspraken zijn,² maar vermoedelijk toch wel het merendeel.³ De gevreesde hausse aan deelgeschillen is er dus niet gekomen, al lijkt na een langzame start het aantal wel wat sneller toe te nemen.⁴ Het aantal uitspraken zegt echter lang niet alles. Een aantal deelgeschillen eindigt in een minnelijke regeling of wordt om andere redenen ingetrokken voordat het tot een uitspraak komt. Bij de Rechtbank Amsterdam zou dit op een bepaald moment om ongeveer een kwart van de ingediende zaken zijn gegaan.⁵ Daarnaast valt in de praktijk te beluisteren dat het vaak niet eens tot de indiening van een verzoek hoeft te komen omdat de enkele mededeling dat een deelgeschil wordt overwogen voldoende is om beweging in het standpunt van de wederpartij te krijgen. Dat zou veel vaker voorkomen dan het daadwerkelijk indienen van een verzoekschrift. Als dat waar is, dan laten die zestig uitspraken op Rechtspraak.nl van de werkelijke impact van de Wet deelgeschilprocedure maar het topje van de ijsberg zien. Om dit te verifiëren hielden wij een enquête, die in deze bijdrage wordt besproken. De uitkomsten bevestigen dat de betekenis van de deelgeschilprocedure voor de buitengerechtelijke prak-

tijk veel groter is dan alleen de uitspraken zouden kunnen doen vermoeden.

2. Uitkomsten slechts beperkt representatief

Omdat een enquête volgens alle regelen der kunst te tijdrend en te duur zou zijn geweest, wilden wij niet meer doen dan een soort *quick scan*. Doel was slechts om te verifiëren of de anekdotische aanwijzingen kloppen: (1) dat reeds de louter mogelijkheid om een deelgeschilprocedure te starten de onderhandelingen positief beïnvloedt; (2) dat dit veel vaker voorkomt dan het daadwerkelijk indienen van een verzoekschrift; en (3) dat een flink deel van de ingediende verzoekschriften wordt ingetrokken voordat het tot een uitspraak komt. Voor een zo representatief mogelijk beeld zouden wij alle mogelijke categorieën belangenbehartigers en alle soorten betrokkenen aan verzekeraarszijde moeten benaderen. In plaats daarvan hebben wij ons beperkt tot een enquête onder de leden van de Vereniging van Advocaten voor Slachtoffers van Personenschade (ASP). Voor een deel waren de redenen daarvoor tamelijk banaal: van deze vereniging konden wij op eenvoudige wijze alle e-mailadressen verkrijgen, en omdat de enquête aldus min of meer een ASP-aangelegenheid werd, dachten wij op een wat hogere respons te kunnen rekenen. Maar inhoudelijke redenen waren er ook. Voor wat de betekenis van de Wet deelgeschilprocedure betreft nemen de bij de ASP aangesloten advocaten een belangrijke plaats in. Het blijkt immers dat men vooral aan de slachtofferkant van de deelgeschilregeling gebruik maakt. De verzekeraars laten zich tot dusver nauwelijks zien. En binnen de kringen van belangenbehartigers lijkt men voor de deelgeschilprocedure vooral bij de advocaten te moeten zijn, want in veel gevallen is procesvertegenwoordiging noodzakelijk. Deze redenering lijkt te worden ondersteund door de omstandigheid dat een meerderheid van de gepubliceerde deelgeschillen aanhangig is gemaakt door ASP-advocaten.⁶ Anderzijds ging het ons juist om de impact op de buitengerechtelijke onderhandelingen. Om die te kunnen benutten hoef je zeker geen advocaat te zijn. En dat wij de verzekeraarskant zelfs in het geheel niet hebben bevraagd, verdient zeker geen schoonheidsprijs. Hoe dat ook

* Mr. A.J. Van is advocaat te Amsterdam en senior onderzoeker aan de Vrije Universiteit Amsterdam en is verbonden aan het Interfacultair samenwerkingsverband Gezondheid en Recht (IGER) van VU en VU medisch centrum. Prof. mr. A.J. Akkermans is hoogleraar privaatrecht aan de Vrije Universiteit Amsterdam en is verbonden aan het Interfacultair samenwerkingsverband Gezondheid en Recht (IGER) van VU en VU medisch centrum.

1. Medio augustus 2011 leverde het trefwoord 'deelgeschil' op Rechtspraak.nl zestig uitspraken op, waarvan slechts één stamt van na 1 juli 2011, namelijk Rb. Assen 6 juli 2011, LJN BR0730.
2. Wie gaat turven, vindt namelijk ook uitspraken die niet op Rechtspraak.nl, maar wel elders worden signaleerd, bijv. in Nieuwsbrief Personenschade of in Actualiteiten Personenschade, de tweewekelijkse elektronische nieuwsbrief van het PIV.
3. Zie bijv. het overzicht van de eerste 41 uitspraken in voetnoot 11 van G. de Groot, De deelgeschilprocedure in de rechtspraak: goede start, spannende vlucht, behouden landing, Tijdschrift voor Civiele Rechtspleging 2011, p. 41-49.
4. Zie De Groot 2011, die spreekt van een 'stijgende lijn' (p. 48 r.k.).
5. Zie De Groot 2011 in voetnoot 12 op p. 42. Zoals zij aangeeft, was dat maar een momentopname.

6. Ten tijde van de enquête (april 2011) waren er 39 uitspraken gepubliceerd. Volgens opgave van de ASP-leden waren 24 daarvan uit hun kring afkomstig.

zij, door praktische beperkingen kon ons onderzoekje niet meer zijn dan *'quick and dirty'*.⁷ Vanwege alle beperkingen hebben wij geen bezwaar als men het zou willen afdoen als een *quick and dirty scan*. De uitkomsten kunnen in elk geval maar beperkt representatief worden geacht voor de letselschadesector in zijn geheel.⁸ Maar zij vormen naar onze mening wel een tamelijk betrouwbare indicatie.

3. De resultaten in een notendop

Op 30 maart 2011 werd aan alle leden van de ASP per e-mail een lijst toegezonden met vragen over hun ervaringen met de Wet deelgeschilprocedure. De sluitingsdatum van de enquête was 20 april 2011. Er werden 53 ingevulde vragenlijsten gerecentreerd, hetgeen een respons betekent van 47%. Op dat moment waren er 39 beschikkingen in deelgeschillen gepubliceerd.⁹ De 53 respondenten hadden in totaal 266 keer met een deelgeschilprocedure bedreigd en 84 keer een verzoekschrift ingediend. Dat is ongeveer 3:1. Van die 84 zaken waren er 29 alsnog geschikt of anderszins ingetrokken en 24 hadden tot een uitspraak geleid. Dat is bijna 1:1. Van 31 zaken was de afloop nog niet bekend. Over de beperkte representativiteit van deze cijfers is inmiddels genoeg gezegd. In het navolgende werken wij de resultaten van de enquête per onderwerp nader uit.

4. De deelgeschilprocedure als pressiemiddel voor benadeelden

Uit de ingevulde vragenlijsten komt naar voren dat het aantal van de gepubliceerde beschikkingen (destijds 39) inderdaad het topje van een ijsberg is. Vrijwel alle respondenten (51 van de 53) hadden hun wederpartij wel eens bedreigd met het starten van een deelgeschilprocedure. Zoals gezegd was dat in totaal 266 maal gebeurd, wat neerkomt op gemiddeld vijf keer per respondent. In tabel 1 is aangegeven tot welke gevolgen dit leidde.

Tabel 1 *Gevolgen van dreigen met een deelgeschilprocedure*

De wederpartij stemde volledig in met uw standpunt	51	19%
De wederpartij stemde gedeeltelijk in met uw standpunt en u hebt daarna afgezien van een deelgeschilprocedure of de zaak op andere wijze opgelost	60	23%
De wederpartij stemde niet in met uw standpunt en u hebt daarna afgezien van een deelgeschilprocedure of de zaak op andere wijze opgelost	9	3%
De wederpartij stemde niet of niet volledig in met uw standpunt en u hebt een deelgeschilprocedure gestart	84	32%
Nog niet bekend	62	23%
Totaal	266	100%

Uit deze tabel blijkt dat het aantal keren dat was bedreigd met een deelgeschilprocedure (266) aanzienlijk hoger lag dan het aantal malen dat een dergelijke procedure daadwerkelijk was ingezet (84). Zoals gezegd is dat ongeveer 3:1. Dat vormt een aanwijzing dat de Wet deelgeschilprocedure inderdaad een groter effect heeft op de letselschadepraktijk dan op basis van het aantal gepubliceerde beschikkingen mag worden verwacht. Wel is het zo dat de dreiging in 3% van de gevallen tot geen, en in 32% van de gevallen tot onvoldoende resultaat had geleid, en dit resultaat in 23% van de gevallen nog niet bekend was. Toch lijkt dreigen met een deelgeschilprocedure voor advocaten van benadeelden in het algemeen erg lonend te zijn: in 19% van de gevallen leidde dit tot volledige en in 23% tot gedeeltelijke instemming met het ingenomen standpunt.¹⁰ Deze bevindingen zijn in lijn met het oordeel van respondenten over de Wet deelgeschilprocedure. Een van hen schreef: 'Je hoeft soms niet meer te dreigen, het besef bij de verzekeraar dat het slachtoffer een eenvoudige rechtsgang heeft, doet wonderen.' Een ander merkte op: 'Aankondiging van een deelgeschil blijkt tot op heden voldoende om het gewenste resultaat te bereiken.'

5. Wat gebeurt er na het starten van een deelgeschilprocedure?

Op het LSA-Symposium van 28 januari 2011 gaf de Amsterdamse rechter De Groot een overzicht van de twintig op dat moment bekende beschikkingen in deelgeschilprocedures. Daarbij wees zij erop dat sprake was van een 'dark number', waarmee zij doelde op het aantal gestarte procedures dat om verschillende redenen nooit tot een beschikking had geleid.

7. 'Quick and dirty' is een ironische uitdrukking waarmee wordt bedoeld op een snelle maar daardoor minder optimale oplossing.

8. Hier is ook onmiddellijk door derden op gewezen. Zie P. Oskam & Chr.H. van Dijk, Deelgeschilprocedure: een jaar in de praktijk, PIV-Bulletin 2011, nr. 5, p. 12-20 (op p. 12 l.k.).

9. Stand per 1 april 2011.

10. In werkelijkheid liggen deze percentages waarschijnlijk nog iets hoger, omdat ten tijde van het afnemen van de enquête in 23% van de gevallen waarin was bedreigd met een deelgeschilprocedure nog niet bekend was waartoe dit zou gaan leiden.

Hierover waren op dat moment geen cijfers bekend.¹¹ De resultaten opgenomen in tabel 2 geven hiervan een indicatie.

Tabel 2 Gevolgen van het starten van een deelgeschilprocedure

Intrekking van het verzoek voordat de mondelinge behandeling had plaatsgevonden	9	11%
Schikking voordat de mondelinge behandeling had plaatsgevonden	10	12%
Intrekking van het verzoek tijdens de mondelinge behandeling	0	0%
Schikking tijdens de mondelinge behandeling	10	12%
Beschikking van de rechter over het deelgeschil	24	28%
Nog niet bekend	31	37%
Totaal	84	100%

In totaal waren door de deelnemers aan de enquête 84 deelgeschilprocedures gestart. Daarvan waren er 24 geëindigd met een beschikking, en van 31 zaken was nog niet bekend hoe zij zouden aflopen. Het valt te verwachten dat een deel daarvan nog zal eindigen met een beschikking. Op basis van het aantal beschikkingen enerzijds (24) en het aantal voortijdig beëindigde procedures anderzijds (29) is niet ondenkbaar dat beide cijfers elkaar uiteindelijk ongeveer in evenwicht zullen houden, in die zin dat tegenover bijna elke gepubliceerde beschikking een voortijdig beëindigde procedure staat.

6. Verzekeraars terughoudend

Hoewel in de memorie van toelichting bij de Wet deelgeschilprocedure een duidelijke voorkeur wordt uitgesproken voor een door beide partijen gezamenlijk ingediend verzoek, komt uit de enquête naar voren dat dit zich tot dusverre relatief weinig heeft voorgedaan. In een ruime meerderheid van de gevallen is het de advocaat van de benadeelde die het initiatief neemt, zoals blijkt uit tabel 3.

Tabel 3 Het initiatief tot de deelgeschilprocedure

Advocaat benadeelde	72	86%
Advocaat aangesproken partij	2	2%
Gezamenlijk ingediend verzoek	10	12%
Totaal	84	100%

11. Later heeft zij als cijfer genoemd dat het bij de Rechtbank Amsterdam in ongeveer een kwart van de zaken niet tot een uitspraak komt. Zie De Groot 2011 in voetnoot 12 op p. 42. Zoals zij aangeeft, was dat maar een momentopname.

Het is mogelijk dat dit beeld enigszins is vertekend doordat de enquête is uitgevoerd onder advocaten die uitsluitend optreden voor benadeelden. De gepubliceerde uitspraken in deelgeschilprocedures geven echter eenzelfde beeld te zien: ook daarbinnen zijn de door verzekeraars geïnitieerde procedures te tellen op de vingers van één hand.¹² Voor PIV-directeur Theo Kremer was dat aanleiding om de verzekeraars aan te moedigen de deelgeschilprocedure meer te benutten.¹³ Het zou kunnen dat aan verzekeraarszijde sprake is van koudwaterrees. Ook zou een rol kunnen spelen dat de benadeelde de kosten van de deelgeschilprocedure niet zelf hoeft te dragen wanneer de aansprakelijkheid vaststaat of in het deelgeschil komt vast te staan (art. 1019aa Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv)). De deelgeschilprocedure is daardoor voor hem een erg aantrekkelijk instrument, terwijl het voor verzekeraars wellicht een relatief duur middel is ten opzichte van buitengerechtelijk dooronderhandelen. Het zal geen verrassing zijn dat de respondenten – die immers uitsluitend voor benadeelden optreden – positief zijn over dit aspect van de Wet deelgeschilprocedure. Een van hen merkt op dat deze wet een ‘eerlijkere machtsverdeling tussen partijen’ bewerkstelligt en een ander geeft als zijn mening te kennen dat partijen hierdoor ‘in een gelijkwaardigere positie ten opzichte van elkaar’ komen te staan.

7. De kosten van het deelgeschil

Kort voor de invoering van de Wet deelgeschilprocedure heeft de ASP voor haar leden een notitie opgesteld over het in deelgeschilprocedures te hanteren uurtarief (de zogenoemde ASP-staffel).¹⁴ Het uitgangspunt daarvan is het uurtarief dat door de Recofa (het landelijk overlegorgaan van rechters-commissarissen in faillissementen en surseances van betaling) als basis is genomen voor de honorering van curatoren en faillissementsmedewerkers. Dat tarief is op dit moment € 198 inclusief kantoorkosten en exclusief btw. Voor advocaten met meer dan acht jaar ervaring met de behandeling van letselschadezaken kan dit volgens de ASP-staffel worden vermenigvuldigd met een factor 1,5.¹⁵ Daarnaast kan eventueel rekening worden gehouden met het belang van de zaak. In de praktijk gebeurt dat echter sporadisch. Uit de enquête blijkt dat vrijwel alle respondenten hun uurtarief baseerden op de ASP-staffel. Afgaande op de ten tijde van de enquête (1 april 2011) op Rechtspraak.nl gepubliceerde beschikkingen in deelgeschilprocedures nemen rechters dit uurtarief niet altijd over. In tabel 4 staan de resultaten van een analyse van deze uitspraken op dit punt.¹⁶

12. Gepubliceerd zijn Rb. Amsterdam 23 december 2010, LJN BP1581 en Rb. Rotterdam 16 april 2011, LJN BQ0244.

13. PIV Jaarverslag 2011 p. 11.

14. ASP, De kosten van het deelgeschil; criteria voor de begroting van de kosten in het kader van de deelgeschilprocedure, juli 2010. Zie voorts J.F. Roth, Een redelijk uurtarief, L&S 2010, p. 19-23.

15. In de Recofa-richtlijn wordt eveneens een ervaringsfactor gehanteerd. Vanaf acht jaar bedraagt deze 1,0. Boven de twaalf jaar ervaring mag een factor 1,3 worden toegepast. Daarnaast mag een factor 1,2 worden toegepast als de boedel meer bedraagt dan € 50.000.

16. Deze cijfers zijn afkomstig van niet-gepubliceerd onderzoek door mr. C.P.J. Wijnakker.

Tabel 4 Uurtarieven in deelgeschilprocedures

Toegewezen conform verzoek (ASP-staffel)	12	30%
Gematigd	10	26%
Ieder eigen kosten	7	18%
Anders/onbekend	10	26%
Totaal	39	100%

Uit de gepubliceerde beschikkingen is niet altijd te herleiden of de matiging ziet op het uurtarief of het aantal opgevoerde uren. In vier gevallen was duidelijk dat het ging om de uren. In één geval betrof de matiging het uurtarief. In de overige vijf gevallen noemde de rechter eenvoudig een bedrag zonder aan te geven waarop dit was gebaseerd.¹⁷

In de enquête is gevraagd naar het gebruik van de ASP-staffel in gevallen waarin de deelgeschilprocedure voortijdig is geëindigd. De resultaten zijn vermeld in tabel 5.

Tabel 5 Uurtarieven in voortijdig geëindigde deelgeschilprocedures

Toegewezen conform verzoek (ASP-staffel)	20	50%
Gematigd tot > € 200	12	30%
Gematigd tot < € 200	2	5%
Anders/onbekend	6	15%
Totaal	40*	100%

* Dit aantal van 40 spoort niet helemaal met de cijfers uit tabel 2, maar betreft wel het aantal respondenten dat bij deze vraag een antwoord heeft ingevuld ('11. Kunt u hieronder voor elk van de gevallen waarin de deelgeschilprocedure voortijdig is beëindigd, aangeven wat er is gebeurd met de kosten die u hebt moeten maken in de deelgeschilprocedure?').

Een vergelijking tussen beide tabellen laat zien dat rechters niet geneigd zijn het uurtarief volgens de ASP-staffel zonder meer toe te passen en dat een buitengerechtelijke oplossing van het deelgeschil een grotere kans biedt op honorering van dat uurtarief. Het aantal onderzochte gevallen is echter gering. Deze conclusies hebben daardoor hooguit een voorlopig karakter. De resultaten geven wel aanleiding tot een aantal aanbevelingen voor de beroepsgroep. In de eerste plaats lijkt het raadzaam om in het verzoekschrift een zo uitgebreid mogelijke specificatie te geven van de werkzaamheden die zijn verricht in het kader van de deelgeschilprocedure. Dat maakt inzichtelijker of de kosten terecht zijn gemaakt en verkleint de kans dat deze zonder nadere redengeving worden gematigd. In

de tweede plaats verdient het overweging om in de ASP-staffel voor de verschillende, met het voeren van een deelgeschilprocedure samenhangende, werkzaamheden in de vorm van een bandbreedte aan te geven hoeveel tijd een redelijk ervaren advocaat daaraan door de band genomen zal moeten besteden. Dat maakt een inhoudelijke discussie mogelijk over de hoogte van de gevorderde kosten, waarmee uiteindelijk alle partijen zullen zijn gebaat.

8. Waar gaan de deelgeschillen over?

In de literatuur zijn inmiddels door De Groot¹⁸ en door Oskam en Van Dijk¹⁹ inventarisaties gemaakt van de inhoud van de gepubliceerde deelgeschillen. Ook in de enquête is hieraan aandacht besteed. De respondenten is gevraagd voor elk van de gevallen waarin zij hebben bedreigd met of betrokken zijn geweest bij een deelgeschilprocedure aan te geven wat daarvan het onderwerp was. De resultaten zijn weergegeven in tabel 6.

Tabel 6 Onderwerpen van deelgeschilprocedures

Verjaring	1	0,3 %
Kring van gerechtigden art. 6:108 BW	1	0,3 %
Aansprakelijkheidsvraag	47	18 %
Eigen schuld	23	9 %
Causaal verband	32	12 %
Betekenis deskundigenrapport	23	9 %
Benoeming deskundige	9	3 %
Medewerking aan deskundigenonderzoek	5	2 %
Begroting smartengeld	7	3 %
Vaststellen restverdien capaciteit	24	9 %
Omvang buitengerechtelijke kosten	20	7 %
Overleggen medische informatie (patiëntenkaart)	1	0,3 %
Anders	73	27 %
Totaal	266	100 %

Het meest genoemd (18% van de gevallen) is de aansprakelijkheidsvraag. Dat is misschien verrassend, als men bedenkt dat bij deelgeschilprocedures over die vraag niet vanzelf spreekt dat de kosten van de procedure worden gedragen door de wederpartij (verzekeraar). Als de aansprakelijkheid niet komt vast te staan, draagt ieder immers zijn eigen kosten. Geheel onbegrijpelijk is het echter niet. Een deelgeschil is in dit soort

17. Zie voor een bespreking van de gepubliceerde uitspraken voorts Oskam & Van Dijk 2011, p. 17-18.

18. De Groot 2011.

19. Oskam & Van Dijk 2011.

gevallen namelijk altijd nog aantrekkelijker dan een bodemprocedure, waarbij in geval van winst nog steeds een groot deel van de kosten voor eigen rekening blijft.

9. Suggesties tot verbetering

Aan het slot van de enquête is de respondenten gevraagd om suggesties tot wijziging of verbetering van de deelgeschilprocedure. Het past niet binnen het bestek van deze bijdrage deze uitvoerig te bespreken. Vermeldenswaard is in ieder geval het voorstel om – analoog aan de verwijsplicht van artikel 98 Rv – in de Wet deelgeschilprocedure een verwijsplicht op te nemen voor het geval de rechter tot de conclusie komt dat de zaak ongeschikt is voor behandeling als deelgeschil. Op het eerste gezicht is dit een sympathieke gedachte, maar het is de vraag in hoeverre deze uitvoerbaar is. Alleen al het feit dat het hier gaat om verschillende kostenregimes roept allerlei vragen op. Beter uitvoerbaar lijkt het voorstel om voor de deelgeschilprocedure een landelijke leidraad in te voeren, vergelijkbaar met de Richtlijn Wet deelgeschilprocedure die momenteel wordt gehanteerd door de Rechtbank Utrecht.²⁰ Tot slot is voorgesteld de reikwijdte van de Wet deelgeschilprocedure uit te breiden tot geschillen over de uitvoering van particuliere arbeidsongeschiktheidsverzekeringen en verzekeringen voor letsel ontstaan door deelname aan medisch-wetenschappelijk onderzoek (de zogenoemde proefpersonenverzekeringen). Dit zijn kwesties die regelmatig voorkomen als onderdeel van een letselschadezaak,²¹ maar niet vallen binnen de omschrijvingsgrenzen van artikel 1019w Rv.²²

10. Conclusie

Het antwoord op alle drie de onderzoeksvragen luidt bevestigend: (1) de loutere mogelijkheid om een deelgeschilprocedure te starten heeft een sterke invloed op de onderhandelingen. Vanuit het perspectief van de benadeelde is dat zeker een uitgesproken positieve invloed, omdat zijn wederpartij hem in de meeste gevallen reeds na het dreigen met een deelgeschil geheel of gedeeltelijk tegemoetkomt. Vermoedelijk betekent dit toch ook vanuit de verzekeraars gezien een positieve invloed, omdat het dwingt tot het innemen van goed doordachte en afgewogen standpunten, en partijen sneller tot elkaar brengt. Om hier meer over te kunnen zeggen zou ook het perspectief van de verzekeraars moeten worden onderzocht. (2) Beïnvloeding van de onderhandelingen door de loutere mogelijkheid om een deelgeschilprocedure te starten komt inderdaad veel vaker voor dan het indienen van een verzoekschrift. Door alle beperkingen van deze *quick scan* is de zeggingskracht van de verkregen cijfers beperkt, maar deze conclusie lijkt toch wel verantwoord. (3) Een groot deel van de ingediende verzoekschriften wordt inderdaad ingetrokken voordat het tot een uitspraak komt. De uitkomsten van de enquête suggereren zelfs bijna de

helft. Of dat in werkelijkheid inderdaad zo is, valt nog te bezien, maar het gaat in elk geval om een zeer substantieel gedeelte.

De uitkomsten van de enquête bevestigen dat de deelgeschilprocedure zich in korte tijd een belangrijke plaats heeft verworven binnen de letselschadepraktijk. Niet alleen kunnen benadeelden daarmee binnen een kort tijdsbestek en vaak op kosten van de wederpartij een vastgelopen onderhandelings-traject vlot trekken. Ook lijkt de loutere mogelijkheid om een deelgeschilprocedure te starten ertoe te hebben geleid dat partijen in een gelijkwaardiger positie ten opzichte van elkaar zijn komen te staan. De deelgeschilprocedure is, zoals een van de respondenten opmerkte, 'een zegen voor de letselschadepraktijk'.

20. Zie voor de vindplaats daarvan: <www.rechtspraak.nl/Organisatie/Rechtbanken/Utrecht/RegelsEnProcedures/Pages/Richtlijn-wet-deelgeschilprocedure.aspx>.

21. Het zou hier gaan om een uitbreiding van het bereik van de deelgeschilprocedure naar vorderingen uit 'first party'-verzekeringen.

22. Zie voor een niet-ontvankelijkheidsverklaring om deze reden: Rb. Arnhem 2 mei 2011, LJN BQ3863.